

"הבנת המשחק": חזון לחינוך גופני בעולם פוסט-מודרני 2012

רוני לידור, נעמי פייגין, רחל טלמור, ישראל הררי ויצחק רם

החינוך הגופני הוא מקצוע חובה המעוגן בתוכנית הליבה של משרד החינוך, ולכן הוא נלמד הן בבתי ספר יסודיים הן בבתי ספר תיכוניים. לאחרונה הוכנסו שיעורי חינוך גופני גם לגני ילדים. ההנחה העומדת בבסיס מאמר זה היא, שמדי פעם בפעם יש לבחון את התוקף הסביבתי של המקצועות הנלמדים בבית הספר, קרי את תרומתם הייחודית להתפתחות התלמיד בבית הספר, משפחתו והקהילה שהוא חי בה. המטרה העיקרית של המאמר היא לבחון את אופיין של תוכניות ההכשרה להוראת החינוך הגופני ושל תוכניות הלימודים הבית-ספריות בראי התמורות הטכנולוגיות והתרבותיות שחלו בחברה בישראל בעשורים האחרונים. בהתבסס על סקירת תמורות אלה ועל ניתוח השפעתן על החינוך הגופני בבתי הספר אנו מציעים שבתוכניות להכשרת מורים לחינוך גופני ואף באלו הבית-ספריות במקצוע זה יהיו חמישה מוקדים – חינוך לצריכת מידע ושימוש בטכנולוגיות, חינוך לשימוש בפדגוגיות חדשות, חינוך לרב-תרבותיות ולשלום, חינוך הומניסטי וחינוך לבריאות ולאורח חיים משפחתי וקהילתי פעיל. רכישת ידע ומיומנויות במוקדים אלו תאפשר לבוגר תוכנית ההכשרה בחינוך גופני להתאים את המקצוע לצרכים העכשוויים והעתידיים של התלמיד, של משפחתו ושל הקהילה שהם חיים בה